

แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานยุทธศาสตร์ด้าน

การคุ้มครองเด็กในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร¹

เพื่อนำไปสู่การจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการพัฒนาเด็ก เยาวชน

(๑) วิสัยทัศน์

คุ้มครองเด็กจากความเสี่ยงในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ส่งเสริมวัฒนธรรมการบริโภคสื่ออย่างรู้เท่าทันและเพื่อการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมของชุมชน

(๒) พันธกิจ

๒.๑ พัฒนาระบบ กลไกการคุ้มครองเด็กในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

๒.๒ สร้าง ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชน และเครือข่ายจากทุกภาคส่วน

๒.๓ ส่งเสริม สนับสนุน แนวคิด ค่านิยมและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ในการบริโภคสื่อใหม่อย่างรู้เท่าทัน และสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความรู้ พัฒนาตนเอง ชุมชนและสังคม

(๓) เป้าหมายหลัก

๓.๑ **ลดปัญหาความเสี่ยง** : เสริมประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมายในการคุ้มครองเด็กในระบบไอซีทีระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ สร้างกลไกในการเชื่อมต่อฐานข้อมูลในการทำงานด้านการเฝ้าระวังและด้านข้อมูลเพื่อส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้

๓.๒ **เปลี่ยนวัฒนธรรมการใช้งาน** : สร้างวัฒนธรรมสร้างสรรค์ในสื่อใหม่เพื่อการเรียนรู้เท่าทันสื่อ และ ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการพัฒนาตนเอง ชุมชน และ สังคม

๓.๓ **พัฒนาเครือข่ายแบบมีส่วนร่วม** : พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังปัญหาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สร้างเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อการคุ้มครองและส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ พัฒนาระบบการมีส่วนร่วมภาคีเครือข่ายในการทำงานด้านการคุ้มครองเด็กในระบบไอซีทีภายใต้แนวคิดการร่วมทุนทางสังคม

¹ ยกร่างโดย อ.อิทธิพล ปรีดีประสงค์ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ม.มหิดล และ คณะทำงานด้านกฎหมายนโยบายสำหรับเด็กในเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (law and policy working group)

๓.๔ สร้างความรู้ความเข้าใจความตระหนักร่วมกันในสังคม : ครอบงำกระแสสังคมและความเข้าใจของคนในสังคมเกี่ยวกับการดูแลคุ้มครองเด็กในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้ง และการส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ในสื่อใหม่

๓.๕ ส่งเสริมสื่อเชิงสร้างสรรค์ : สนับสนุน ร่วมผลักดันให้เกิดการพัฒนาระบบ หรือ กลไกการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้

(๔) **ดัชนีชี้วัดการเปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์เชิงรูปธรรม**

๔.๑ **ด้านสถานการณ์ความเสี่ยง**

๔.๑.๑ สถานการณ์ปัญหาการละเมิดเด็กในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความรุนแรงลดลง

๔.๑.๒ มีกลไกในการทำงานเพื่อคุ้มครองเด็กในระบบไอซีทีระหว่างหน่วยงานที่ชัดเจน

๔.๑.๓ เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานและภาคีเครือข่ายในรูปกรรมการตามกฎหมาย และ กรรมการร่วมโดยไม่เป็นกรรมการตามกฎหมายอย่างต่อเนื่องผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือ สมัชชาระดับชาติ

๔.๒ **ด้านวัฒนธรรมในการใช้งาน**

๔.๒.๑ เกิดหลักสูตรการเรียนรู้เท่าทันสื่อ และ การใช้สื่อเชิงสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาตนเอง ชุมชน และ สังคม ทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษา

๔.๒.๒ มีเครือข่ายเด็ก เยาวชน สามารถใช้ไอซีทีเพื่อการพัฒนาตนเอง ชุมชนและสังคม ที่ทำงานร่วมกันระหว่างเครือข่าย

๔.๒.๓ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเครือข่ายผ่านกิจกรรมการอบรมผู้นำ กิจกรรมต่างๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้ รวมถึง เวทีระดับชาติ

๔.๓ **ด้านการมีส่วนร่วมเครือข่าย**

๔.๓.๑ เกิดเครือข่ายเฝ้าระวังสื่อออนไลน์ และ เครือข่ายสังคมออนไลน์ในการติดตามและเฝ้าระวังปัญหาความเสี่ยง และ ส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ

๔.๓.๒ เกิดการทำงานเชื่อมต่อระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการจัดการความเสี่ยง และส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ

๔.๓.๓ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง เช่น สมัชชาระดับชาติ

๔.๔ **ด้านความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจของคนในสังคม**

๔.๔.๑ เกิดการสื่อสารในรูปแบบต่างๆผ่านเครือข่ายทั้งในรูปแบบต่างๆเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในปัญหาความเสี่ยงและการสร้างวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์

๔.๔.๒ เกิดการพัฒนากระบวนการสื่อสารในสังคมจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และ เกิดการมีส่วนร่วมของเครือข่ายจากภาคส่วนต่างๆ

๔.๔.๓ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกระบวนการสื่อสารผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น สมัชชาระดับชาติ

๔.๕ ด้านสื่อสร้างสรรค์ :

๔.๕.๑ เกิดการพัฒนาเครือข่ายร่วมผลักดันให้เกิดการพัฒนาระบบ กลไกการสนับสนุน การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้

๔.๕.๒ เกิด

(๕) ยุทธศาสตร์หลักในการทำงานเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองเด็กในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

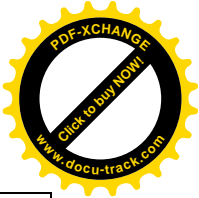
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการบริโภคสื่ออย่างรู้เท่าทันและใช้สื่อใหม่อย่างสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความรู้ความเข้าใจ ความตระหนักร่วมกันของคนในสังคม และ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการความเสี่ยงและการเสริมสร้างโอกาส

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างองค์ความรู้เพื่อการพัฒนากระบวนการคุ้มครองเด็กในระบบไอซีที

(๖) มาตรการและผลลัพธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์

มาตรการ	ผลลัพธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองเด็กในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
(๑) สร้างกลไกการทำงานระหว่างคณะกรรมการระดับชาติระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคณะทำงานด้านการบังคับใช้กฎหมาย และ คณะทำงาน ฯ เพื่อสร้างจุดร่วมในการทำงานเชิงบูรณาการในด้านกฎหมายนโยบาย	(๑) คณะทำงานด้านการจัดการความเสี่ยงจากปัญหาเด็กกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทำงานร่วมกับคณะกรรมการระดับชาติ
(๒) จัดทำฐานข้อมูลในการติดตามการบังคับใช้กฎหมายในกรณีศึกษาต่างๆที่เกิดขึ้น	(๒) เครือข่ายเฝ้าระวังสื่อภาคประชาชนทั้งในระบบออนไลน์และออฟไลน์
	(๓) ระบบการบริหารจัดการฐานข้อมูล

มาตรการ	ผลลัพธ์
<p>(๓) พัฒนาระบบการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการจัดการความเสี่ยงที่มีอยู่ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๔) ปฏิรูปกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร</p> <p>(๕) จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบสมัชชาแห่งชาติประจำปี</p>	<p>ระหว่างด้านการจัดการความเสี่ยงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กระจกเงา 1765 มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย เครือข่ายครอบครัว</p> <p>(๔) แนวทางในการปฏิรูปกฎหมายด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กเยาวชนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาระบบการเรียนรู้เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการบริโภคสื่ออย่างรู้เท่าทันและใช้สื่อใหม่อย่างสร้างสรรค์	
<p>(๑) จัดตั้งศูนย์ไอซีทีเพื่อการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชน ครอบครัว ชุมชน เพื่อเป็นศูนย์กลางในการทำงานระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๒) พัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้เท่าทันสื่อ เท่าทันสารสนเทศและเท่าทันเทคโนโลยีให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>(๓) จัดอบรมให้ความรู้แกนนำเครือข่ายและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องโดยอาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๔) สื่อสารองค์ความรู้ผ่านสื่อสาธารณะ</p> <p>(๕) พัฒนาเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ด้านไอซีที</p> <p>(๖) จัดทำพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ตัวอย่างความสำเร็จของเครือข่ายวัฒนธรรมสร้างสรรค์</p> <p>(๗) จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบสมัชชาแห่งชาติประจำปี</p>	<p>(๑) ศูนย์ไอซีทีเพื่อการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชน ครอบครัว</p> <p>(๒) หลักสูตรการเรียนรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระดับชาติ</p> <p>(๓) ต้นแบบเครือข่ายเด็กหัวใสฉลาดใช้ไอซีที</p> <p>(๔) การอบรมแกนนำเครือข่ายสภาเด็กเยาวชนแห่งประเทศไทย และ แกนนำชุมชนในจังหวัดนำร่องในการใช้หลักสูตรนำร่อง</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความรู้ความเข้าใจ ความตระหนักร่วมกันของคนในสังคม และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการความเสี่ยงและการเสริมสร้างโอกาส	
<p>(๑) จัดทำกิจกรรม เอกสาร การสื่อสารเพื่อรณรงค์ให้ความรู้และสร้างความเข้าใจให้กับคนในสังคม</p> <p>(๒) สร้างกลไกการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในระดับส่วนภูมิภาคผ่านอนุกรรมการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ท้องถิ่น</p>	<p>(๑) กิจกรรมและการสื่อสารผ่านสื่อสาธารณะในรูปแบบต่างๆ เช่น ทีวีไทยโพสต์ทูเดย์</p> <p>(๒) เครือข่ายเฝ้าระวังและเครือข่ายเด็กทำสื่อไอซีทีเชิงสร้างสรรค์ในระดับ</p>

มาตรการ	ผลลัพธ์
<p>(๓) พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและเครือข่ายเด็กทำสื่อไอซีทีเชิงสร้างสรรค์ในระดับส่วนกลางและระดับท้องถิ่น ทั้งเครือข่ายพ่อแม่ เครือข่ายครู เครือข่ายสภาเยาวชน</p> <p>(๔) สร้างระบบการสนับสนุนการทำงานร่วมกับเครือข่ายโดยภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับไอซีที เช่น ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต กทช สมาคมผู้ดูแลเว็บ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๕) จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบสมัชชาแห่งชาติประจำปี</p>	<p>ส่วนกลางและระดับท้องถิ่น ทั้งเครือข่ายพ่อแม่ เครือข่ายครู เครือข่ายสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย</p> <p>(๓) แนวทางการสนับสนุนการทำงานภาคสังคมโดยภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร</p>
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาระบบการคุ้มครองเด็กในระบบไอซีที</p>	
<p>(๑) ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามและการประเมินสถานการณ์</p> <p>(๒) พัฒนาหลักสูตรและชุดความรู้ด้านการใช้ไอซีทีเพื่อการพัฒนาตนเอง และสังคม</p> <p>(๓) พัฒนาเครื่องมือในการทำงานด้านการคุ้มครองเด็กในระบบไอซีทีเพื่อเป็นเครื่องมือหลักในการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบสมัชชาแห่งชาติประจำปี</p>	<p>(๑) เอกสารชุดความรู้จากเวทีประเมินสถานการณ์ด้านสื่อไอซีทีกับระบบการคุ้มครองและส่งเสริมเด็กในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์</p> <p>(๒) หลักสูตรและชุดความรู้ด้านการใช้ไอซีทีเพื่อพัฒนาตนเอง และสังคม</p> <p>(๓) เครือข่ายประชาคมนักวิจัยและนักพัฒนา</p> <p>(๔) กลไกการเชื่อมต่อชุดความรู้กับหน่วยงานภาคปฏิบัติและกรมการระดับชาติ</p>

(๗) ประเด็นการผลักดันอันเป็นวาระเร่งด่วนในการทำงาน ๑ ปี

๗.๑ ศูนย์ไอซีทีเพื่อการเรียนรู้สำหรับเด็ก เยาวชน ครอบครัว เพื่อเป็นศูนย์กลางในการทำงานด้านเด็กกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๗.๒ หลักสูตรการเรียนรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระดับชาติ

๗.๓ ระบบการบริหารจัดการฐานข้อมูลระหว่างด้านการจัดการความเสี่ยงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๗.๔ แนวทางในการปฏิรูปกฎหมายด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก เยาวชนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

(๘) โครงสร้างของการทำงานของคณะศึกษาเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย นโยบายด้านเด็กกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๘.๑ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการทำงานของ “คณะทำงานศึกษาเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย นโยบายด้านเด็กกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร” ซึ่งประกอบด้วย (๑)

คณะทำงานด้านกฎหมาย นโยบาย (Law and Policy Working Group : LPG) เพื่อศึกษาถึงกฎหมาย นโยบาย และประสิทธิภาพของมาตรการต่างๆในส่วนของการส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ การเรียนรู้เท่าทันสื่อ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการ รวมทั้งระบบการป้องกันปัญหาความเสี่ยง และ (๒) คณะทำงานด้านการบังคับใช้กฎหมายด้านเด็ก เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Law Enforcement Group : LEG) เพื่อศึกษาถึงระบบการปราบปรามที่มีประสิทธิภาพและระบบการคุ้มครองเด็กอย่างเป็นระบบ

๘.๒ เมื่อมีการจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการพัฒนาเด็ก เยาวชน หรือ ICT4KidsCenter คณะทำงานศึกษาเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย นโยบายด้านเด็กกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้ง LPG และ LEG มีจุดเกาะเกี่ยวกับศูนย์ฯ โดยเป็นกรรมการบริหารศูนย์ฯ ม.มหิดล และ เครือข่ายคุ้มครองเด็ก และ สถาบันระหว่างประเทศเพื่อสิทธิและการพัฒนาเด็ก ประเทศแคนาดา

๘.๓ โดยในกลุ่ม LEG มีการทำงานเชื่อมต่อกับ คณะอนุกรรมการกำหนดแนวทางการปราบปรามสื่อที่ไม่ปลอดภัย ภายใต้คณะกรรมการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

๘.๔ ในกลุ่ม LPG มีการทำงานเชื่อมต่อกับ คณะอนุกรรมการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ภายใต้คณะกรรมการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แห่งชาติ ในการจัดทำยุทธศาสตร์ระดับชาติ และ คณะอนุกรรมการปฏิรูป บัณฑิตการกฎหมาย นโยบายด้านสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ในการปรับปรุงกฎหมาย นโยบายด้านเด็กกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ คณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ และคณะกรรมการส่งเสริมเด็กและเยาวชน สภาคเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในการจัดทำกลไกการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในระดับท้องถิ่น

(๙) ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการพัฒนาเด็ก เยาวชน หรือ ICT4KidsCenter

๙.๑ แนวคิดพื้นฐานในการทำงาน ประกอบด้วยแนวคิดหลัก ๓ ส่วนหรือเรียกว่า 3K ประกอบด้วย (๑) การสร้างและพัฒนาความรู้ (Knowledge Creation) ซึ่งเน้นการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านเด็กกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ใน ๒ ส่วนหลักกล่าวคือ ด้านสถานการณ์ และ ด้านผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบ (๒) การถ่ายทอดความรู้สู่สังคมและเครือข่าย (Knowledge Transfer) เน้นการอบรมให้ความรู้แก่เครือข่ายในทุกภาคส่วน รวมถึงการพัฒนาเครือข่ายแบบมีส่วนร่วม และ (๓) การบริหารจัดการ ขับเคลื่อนความรู้สู่การปฏิรูป

(Knowledge Management & Movement) เป็นการผลักดันองค์ความรู้ที่ได้จากการทำงานไปสู่ การปฏิรูปกฎหมายและนโยบาย

๙.๒ ความพร้อมในการจัดตั้งศูนย์ฯ ในช่วงปี พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นต้นมาได้มีการจัดเตรียม ความพร้อมและความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์ฯ ใน ๓ ลักษณะ กล่าวคือ

(๑) ความพร้อมในส่วนขององค์ความรู้ ทางสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและ ครอบครัว ม.มหิดล ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของศูนย์ฯ ทั้ง ใน ส่วนของการปราบปราม² การป้องกัน³ การส่งเสริม⁴ และ การคุ้มครอง⁵

(๒) ความพร้อมด้านทิศทางของนโยบายแห่งรัฐ โดย พบว่า นโยบายแห่งรัฐที่ปรากฏในส่วน ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้ง พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐ หรือ นโยบาย ICT2020 หรือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ รวมทั้ง แผนแม่บทสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ของคณะกรรมการสื่อปลอดภัยและ สร้างสรรค์แห่งชาติ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร ทั้ง ในด้านการเรียนรู้เท่าทันสื่อ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้ง แนวคิดใน การพัฒนา “คน” เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

(๓) ความพร้อมด้านพลังเครือข่าย นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นมาสถาบันแห่งชาติเพื่อ การพัฒนาเด็กและครอบครัว ม.มหิดล ทำงานวิจัยและขับเคลื่อนเชิงนโยบายในประเด็นที่ เกี่ยวข้องกับสื่อ โดยเฉพาะ สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่วมกับภาคนโยบายของ รัฐ⁶ เครือข่ายภาคประชาชน⁷ เครือข่ายภาคเอกชน⁸ เครือข่ายภาควิชาการ⁹ อย่างต่อเนื่อง

² เช่น โครงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการพัฒนาสังคมไทย (ICT4Society)

³ เช่น โครงการวิจัยและพัฒนาการจัดการระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ เกมคอมพิวเตอร์ ภาพยนตร์ และ อินเทอร์เน็ต

⁴ เช่น โครงการวิจัยและพัฒนาการจัดการองค์ความรู้เด็กกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือ ICTYouthConnect หรือ โครงการวิจัยและพัฒนากองทุนสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ และ โครงการ พัฒนายุทธศาสตร์ภายใต้กองทุนเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

⁵ เช่น โครงการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

⁶ เช่น คณะกรรมการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี , คณะอนุกรรมการสื่อ ปลอดภัยและสร้างสรรค์ระดับจังหวัด , คณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคม

ดังนั้น ทางสถาบันฯจึงมีความพร้อมในการทำงานโดยได้รับการสนับสนุนการทำงานจากภาคสังคมร่วมกับเครือข่ายจากทุกภาคส่วน ทั้งในแง่ของการศึกษาวิจัย เครือข่ายที่จะเข้าร่วมในการอบรมความรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับนโยบายและในระดับปฏิบัติ รวมทั้ง เครือข่ายในการขับเคลื่อนความรู้ไปสู่การปฏิรูปกฎหมาย และ นโยบายในประเทศไทย

(๑๐) รูปแบบของการบริหารจัดการศูนย์ฯ

๑๐.๑ ศูนย์ฯนี้จะใช้ระบบการบริการจัดการผ่านกรรมการใน ๓ ส่วนกล่าวคือ คณะกรรมการที่ปรึกษาศูนย์ คณะกรรมการกำกับทิศทาง และ คณะกรรมการบริหาร

๑๐.๒ โดยคณะกรรมการบริหาร เป็นกรรมการจาก คณะทำงานศึกษาเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย นโยบายด้านเด็กกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อให้สามารถพัฒนาชุดความรู้ไปสู่การขับเคลื่อนเชิงนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ เพื่อตอบสนองให้ศูนย์ฯนี้เป็นศูนย์กลางของการทำงานภายใต้การมีส่วนร่วมของเครือข่ายจากทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง

๑๐.๓ ในระดับปฏิบัติการ จะมีผู้จัดการศูนย์ฯและเจ้าหน้าที่ในส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้อง

๑๐.๔ ทุนของการทำงานของศูนย์ฯ จะประกอบด้วยแหล่งทุนหลักจาก IICRD ประเทศแคนาดา และ ทุนจากกองทุนเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ งบประมาณจากคณะกรรมการสืบทอดภัยและสร้างสรรค์แห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี

(๑๑) การทำงานเชื่อมต่อชุดความรู้ไปสู่การปฏิรูปกฎหมาย และ นโยบาย

และความมั่นคงของมนุษย์ คณะกรรมการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นต้น

⁷ เช่น มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว , แผนงานยุทธศาสตร์สื่อเด็ก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ , มูลนิธิสยามกัมมาจล , เครือข่ายเด็กหัวใสฉลาดใช้ไอซีที , สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย , มูลนิธิกระจกเงา , มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย เป็นต้น

⁸ เช่น สมาคมผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตแห่งประเทศไทย สมาคมผู้ประกอบการร้านเกมคาเฟ่แห่งประเทศไทย รวมถึง บริษัทเอกชนผู้ให้บริการเกมคอมพิวเตอร์ เช่น บริษัทอินนี่ที จำกัด บริษัท ทู จำกัด เป็นต้น

⁹ เช่น สถาบันราชานุกูล , คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , สถาบันสุขภาพอาเซียน ม.มหิดล, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เป็นต้น

เพื่อทำให้เกิดการทำงานในด้านการปฏิรูปกฎหมาย นโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับเด็ก เยาวชนอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานของความรู้ โดยอาศัยการทำงานของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร